

Prin: a) curajul realizării sale într-o perioadă dificilă sub aspect politic, precum și al siguranței personale; b) verticalitatea autorului și a Profesorului pe întreg parcursul discuțiilor de doi ani; c) impresionantul volum de informații cuprinse în lucrare; d) înfățișarea lumii spirituale, culturale și politice din secolul XX în care a trăit Profesorul; e) versiunea proprie asupra problematicii teoretice a cercetărilor de teren, precum și a unui număr impresionant de persoane care au lucrat și mai lucrează – o parte – în domeniul sociologiei (temă asupra căreia n-am insistat, dar care poate constitui un subiect separat de analiză); cartea de interviuri cu Henri H. Stahl realizată de Zoltan Rostas constituie o lucrare de referință în domeniu.

Trăilă Cernescu

DEBORAH LUPTON

Risk. London and New York, Routledge, 1999

Deborah Lupton argumentează că „riscul” este un concept construit social, de-a lungul timpului. În introducere ea face o trecere în revistă a schimbărilor pe care înțelesul de risc (și pericol) le-au suferit în diverse perioade istorice. Astfel, în evul mediu, conceptul de risc era asociat îndeosebi cu forțele invincibile ale naturii, excluzând ideea responsabilității umane în fața acestora. În epoca modernă, datorită evoluției științei și tehnicii, evenimente de acest fel au devenit predictibile. Azi riscul nu mai este localizat doar în natură, ci și în relațiile dintre oameni, în societate, în general.

Autoarea identifică șase categorii majore de risc, din punctul de vedere al specificului indivizilor și instituțiilor din vest: risc existent în mediul fizic, risc existent în stilul de viață, risc medical, risc interpersonal, risc economic, risc criminal.

În viziunea prof. D. Lupton, adeptă a paradigmei „*weak constructionism*”, riscul reprezintă „un hazard obiectiv care poate fi

mediat și cunoscut prin intermediul proceselor sociale și culturale”.

Pentru cercetătorii și cadrele didactice interesate în problematica riscului, cartea oferă într-un limbaj accesibil, o prezentare a unora dintre cele mai importante dezbateri sociologice pe această temă.

DAVID HELD, ANTHONY MCGREW, DEVID GOLDBLATT ȘI JONATHAN PERRATON,
Global Transformations. Politics, Economics and Cultural, Cambridge, Polity Press, 1999 (p. 500)

Bazată pe zece ani de cercetări ale celor patru autori, cartea oferă o tratare comprehensivă a subiectului în diferite perioade istorice. Capitolele sale sunt, în mare, organizate conform cu modelul IEMP al lui Michael Mann, care distinge între puterea și resursele ideologice, economice, militare și politice. Toate capitolele oferă informații abundente, bine documentate din curentele globalizării, în general, și din șase state cu societăți capitaliste avansate (USA, UK, Suedia, Franța, Germania și Japonia), în particular.

Autorii stabilesc patru mari perioade ale globalizării:

- Globalizarea premodernă („*premodern globalization*”) localizată în perioada Imperiului Roman și a Bisericii Catolice.

- Globalizarea modernă timpurie („*early modern globalization*”) între anii 1500 – 1850.

- Globalizarea modernă („*modern globalization*”) între anii 1850 – 1945, reprezentată de apariția vasului cu aburi, a rețelelor de cale ferată și colonizarea întregului glob.

- Globalizarea contemporană („*contemporary globalization*”), începând de la sfârșitul celui de-al doilea război.

Studierea conținutului acestei cărți este facilitată și de caracterul său evident didactic: în cadrul fiecărui capitol informația este organizată sub forma de scheme, rezumate și casete de sinteză.